

**КУДАНИТЕ СЕ ПОКАЯНТЪ НА
АЛЕКСАНДА.**

Въмъните като чѣли дѣмыте Александрови, Отвѣщали, и реклъ: царь Александре, понеже Божъ ты помогна, и оуби царьютъ нашъ Аплемеса, и не сме твой. Прати ни Господарь Отъ твойте начальници, и прости ны.

НОВЪ ГОСПОДАРЪ НА КУДАНИТЕ.

Александъръ побѣжалъ дѣмыте и клѣтвыте Въмънски, и направилъ царь браточета си, който билъ първый ловѣцъ [авджіа]. Дарилъ ги както требовало, и ги пратилъ да си отидатъ надири, за да са рабы негови.

ЦАРЬ АНАКСАРХЪ ЖЕЛАЕ ОДУМПАДА.

Царь Анаксархъ Пелагонскій, като чѣлъ защо неимадо Александра съ войската въ Македонія, направилъ лѣкавшина. Нѣкое времѧ Анаксархъ отивалъ въ Персія, и миналъ презъ Македонія, Фліоппъ го гостилъ, и съ мнѣго дарове го испрѣтилъ. Тогава Анаксархъ видѣлъ Одумпіада, и сѫстрѣлилъсъ отъ любовъ [Отъ севда.] Нечѣлъ склоннио дѣмыте напрѣмѣдрий Соломона, който дѣма: „Человѣче, буди благодаренъ и спокойенъ на любовъ та на жената си каквато ти се е слѹчила, и не се преложтай